Nr 3.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg; given Stockholms slott den 11 december 1925.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg.

GUSTAF.

Gustav Möller.

Förslag
till
lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Denna lag äger tillämpning å allt målningsarbete, som icke är undantaget från tillämpningen av lagen den 29 juni 1912 (nr 206) om arbetarskydd.

Med blyfärg förstås i denna lag blykarbonat (blyvitt) och blysulfat ävensom annat färgämne, vari blykarbonat eller blysulfat ingår.

I fråga om vilka personer, som enligt denna lag äro att anse såsom arbetare och arbetsgivare, gäller vad som finnes stadgat i 2 § i lagen om arbetarskydd.

2 §.

Manlig arbetare under aderton år eller kvinnlig arbetare må ej användas till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg.

Till arbete, som avser målning av byggnad invändigt med blyfärg, må icke heller användas manlig arbetare, som fyllt aderton år, under annan förutsättning än att i blyfärgen icke ingår blykarbonat eller blysulfat i sådan myckenhet, att färgen innehåller mera än två procent bly; dock skall detta förbud icke gälla beträffande dekorationsmålning eller målningsarbete, som består i uppdragande av fina linjer eller konturer.

3 §.

Yrkesinspektionens chefsmyndighet äger, efter hörande av vederbörande organisationer av arbetsgivare och arbetare, medgiva, att utan hinder av vad i 2 § första stycket sägs manlig arbetare under aderton år må, då så erfordras för hans yrkesutbildning, användas till målningsarbete, dock endast där arbetet är av sådan beskaffenhet, att jämlikt denna lag manlig arbetare, som uppnått nämnda ålder, må användas därtill.

I fråga om målningsarbete i byggnad, hörande till järnvägsstation eller industriell anläggning, må, efter hörande av vederbörande organisationer av arbetsgivare och arbetare, yrkesinspektionens chefsmyndighet, då så prövas nödigt, medgiva undantag från det i 2 § andra stycket stadgade förbud.

4 §.

Då blyfärg nyttjas vid målningsarbete, åligger det arbetsgivaren att, till förekommande av ohälsa i följd av arbetet, utöver vad i 5 § i lagen om arbetarskydd sägs, särskilt tillse:

a) att färgämnet endast i form av pasta eller färdigberedd färg handhaves av arbetarna;

b) att vid färgens anbringande medelst sprutning ävensom vid torrslipning eller torrskrapning därav åtgärder till förebyggande av förgiftning äro vidtagna, i den mån sådant är möjligt;

c) att såväl under det arbetet pågår som efter dess slut tvättanordningar, som kunna anses tillfredsställande, finnas tillgängliga för arbetarna;

d) att arbetarna under hela den tid, då arbetet pågår, bära särskilda arbetskläder; samt

e) att nödiga åtgärder äro vidtagna till förhindrande av att arbetarnas under arbetet avlagda kläder förorenas av blyfärg.

Av yrkesinspektionens chefsmyndighet fastställda anvisningar till undvikande av ohälsa som följd av blyfärgs nyttjande vid målningsarbete skola genom arbetsgivarens försorg tilldelas varje arbetare, som av honom sysselsättes med arbete, vid vilket dylik färg nyttjas.

5 §.

Insjuknar måleriarbetare i blyförgiftning eller i sjukdom, som kan misstänkas vara sådan förgiftning, åligger det arbetsgivaren att, så snart han erhållit kännedom om sjukdomsfallet, därom göra skriftlig anmälan till yrkesinspektionens chefsmyndighet. Enahanda anmälningsskyldighet åligger i statens eller kommuns tjänst anställd läkare, som vårdar måleriarbetare under sjukdom, varom nu är sagt.

Formulär till anmälan, som avses i denna paragraf, fastställes av yrkesinspektionens chefsmyndighet efter samråd med medicinalstyrelsen.

6 §.

Då anmälan, varom i 5 § sägs, blivit gjord, så ock eljest, där så finnes nödigt, äger yrkesinspektionens chefsmyndighet hos vederbörande länsstyrelse göra framställning om läkarundersökning av alla eller en del av måleriarbetarna å visst arbetsställe eller hos viss arbetsgivare.

Har sådan framställning skett, skall länsstyrelsen skyndsamt i enlighet därmed förordna om läkarundersökning.

7 §.

Läkare, som verkställer undersökning, varom i 6 § sägs, äger därvid ej mindre föreskriva särskilda villkor för att arbetare, vilken drabbats av blyförgiftning, må användas i arbete, varvid blyfärg nyttjas, eller förbjuda hans användande i sådant arbete än även meddela särskilda regler för dylikt arbetes fortsatta bedrivande å arbetsstället. Angående sålunda lämnade föreskrifter skall skriftligt meddelande tillställas arbetsgivaren.

Arbetsgivare äger påkalla yrkesinspektionens chefsmyndighets prövning av dylik föreskrifts befogenhet men är, intill dess annorlunda kan varda av nämnda myndighet förordnat, skyldig att ställa sig föreskriften till efterrättelse. Ändras eller upphäves föreskriften, skall genom chefsmyndighetens försorg skriftligt meddelande därom tillställas arbetsgivaren.

Över verkställd undersökning skall läkare avgiva rapport till yrkesinspektionens chefsmyndighet.

8 §.

I fråga om vilka läkare, som må förordnas till förrättande av undersökning, som i denna lag avses, ävensom beträffande verkställandet av dylik

undersökning och om gottgörelse därför skall i tillämpliga delar gälla vad som rörande läkarbesiktning är stadgat i 35, 36 och 40 §§ i lagen om arbetarskydd.

9 §.

Tillsyn å efterlevnaden av denna lag utövas, under överinseende och ledning av yrkesinspektionens chefsmyndighet, av yrkesinspektionens befattningshavare; och skall därvid i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad som finnes stadgat rörande tillsyn å efterlevnaden av lagen om arbetarskydd.

10 §.

Bryter arbetsgivare mot förbud, som stadgats i 2 §, straffes med böter från och med tio till och med femhundra kronor. Var arbetaren, som användes till ifrågavarande arbete, under aderton år och har förseelsen skett med hans faders eller målsmans vetskap och vilja, vare jämväl fadern eller målsmannen förfallen till böter från och med fem till och med tjugu kronor.

Lag samma vare, där arbetsgivare underlåter att ställa sig till efterrättelse föreskrift, som meddelats med stöd av 7 §.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, varom i denna paragraf förmäles, fortsätter samma förseelse, skall, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits fällas till de böter, som äro bestämda för sådan förseelse.

11 §.

För underlåtenhet att ställa sig till efterrättelse vad i 5 § föreskrives straffes arbetsgivare med böter från och med fem till och med tvåhundra kronor.

Lag samma vare, där arbetsgivare eller hans ställföreträdare åsidosätter honom jämlikt 8 § åliggande skyldighet att ställa sig till efterrättelse vad i 36 § andra stycket i lagen om arbetarskydd finnes för där avsett fall stadgat.

12 §.

Förseelse, varom i denna lag förmäles, skall åtalas vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

13 §.

Över beslut av yrkesinspektionens chefsmyndighet eller länsstyrelse i fråga, varom förmäles i denna lag, må klagan föras hos Konungen i vederbörande statsdepartement inom tid, som för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut är bestämd.

14 §.

Beträffande målningsarbete, som bedrives av staten eller kommun, skall vad i denna lag är stadgat om arbetsgivare gälla arbetsföreståndaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1926.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 maj 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anför:

Förslag till konvention angående användandet av blyvitt vid målning.

Vid 1923 års riksdag anhöll Kungl. Maj:t genom proposition (nr 198) om riksdagens yttrande rörande vissa av den internationella arbetskonferensen vid sammanträde år 1921 fattade beslut. Bland de riksdagen sålunda underställda besluten var ett förslag till konvention angående användandet av blyvitt vid målning. Konventionsförslaget innehöll i huvudsak följande bestämmelser. Varje stat, som ratificerade konventionen, förbunde sig att, med vissa angivna undantag, förbjuda nyttjandet av blyvitt, blysulfat och produkter, innehållande dessa färgämnen, vid invändig målning av byggnader. Vidare skulle det överhuvud vara förbjudet att använda kvinnor eller manliga arbetare under 18 år till yrkesmässigt målningsarbete, som medförde användandet av dylikt färgämne. Den stat, som ratificerade konventionen, förbunde sig ytterligare att rörande sådana färgämnens användande i arbeten, där deras nyttjande icke bleve förbjudet, meddela föreskrifter i vissa angivna hänseenden om åtgärder, som skulle vidtagas i syfte att förebygga, att arbetarna drabbades av blyförgiftning. Inträffade blyförgiftning eller sjukdom, som kunde misstänkas vara dylik förgiftning, skulle anmälan göras till vederbörlig myndighet och läkarundersökning verkställas av en av sådan myndighet utsedd läkare. Samma myndighet skulle även äga att, när den så funne nödigt, påkalla läkarundersökning av arbetarna. Anvisningar angående de hygieniska försiktighetsmått, som borde iakttagas vid användandet av blyfärg, skulle utdelas bland måleriarbetarna. Rörande blyförgiftning bland måleriarbetare skulle slutligen upprättas statistik. Konventionen skulle gälla från och med den 1 januari 1924. De med densamma åsyftade förbud skulle emellertid träda i kraft först sex år efter dagen för avslutandet av den internationella arbetskonferensens berörda sammanträde, det vill säga den 20 november 1927.

Beträffande det närmare innehållet av konventionsförslaget tillåter jag mig att hänvisa till konventionstexten, som i svensk översättning torde få biläggas statsrådsprotokollet för denna dag (bilaga B). De engelska och franska originaltexterna till konventionen finnas såsom bilagor fogade vid omförmälda proposi-

tion nr 198 vid 1923 års riksdag, och torde jag alltså beträffande dessa texter kunna hänvisa till sagda proposition.

Proposition nr 198 till 1923 års riksdag.

I det statsrådsprotokoll, som åtföljde berörda proposition, åberopades i fråga om nu omförmälda konventionsförslag till en början ett av Sveriges delegation för det internationella socialpolitiska samarbetet avgivet yttrande. I detta yttrande hade delegationen anfört, bland annat, att det från vissa håll resta kravet på tillgång till blyvitt endast gällde användning därav vid målning utomhus samt att de skydds- och kontrollföreskrifter, som funnes i förslaget, med hänsyn till den obetydliga användningen av ifrågavarande färgämnen här i landet ej syntes för Sveriges del behöva väcka några betänkligheter. Delegationen ansåge sig sålunda kunna förorda ratificering av konventionen.

Föredragande departementschefen erinrade i sitt yttrande till statsrådsprotokollet om att svenska regeringen på ett förberedande stadium förklarat sig med hänsyn till det internationella samarbetet vara benägen att ställa sig tillmötesgående gent emot tanken på en konvention i det nu berörda ämnet, under det förbehåll likväl, att möjlighet skulle bibehållas till meddelande av undantag från det ifrågasatta förbudet. Departementschefen anförde vidare, att sådan undantagsmöjlighet visserligen icke vore beredd i det föreliggande förslaget men att, då förbudet ändock på olika sätt begränsats, denna omständighet icke syntes vara av större betydelse. Departementschefen förordade alltså, att konventionsförslaget från svensk sida biträddes.

Konventionsförslagets behandling vid 1923 års riksdag.

I avgivet utlåtande i frågan anförde riksdagens andra lagutskott i huvudsak följande. Användningen av blyvitt, blysulfat och produkter, innehållande dessa färgämnen, syntes numera vara obetydlig i Sverige. Nyttjande av dylik färg inomhus torde överhuvud ej längre förekomma. Förbudet mot användande av ifrågavarande färgämnen vid invändig målning av byggnader syntes sålunda för Sveriges vidkommande icke kunna medföra några olägenheter. Konventionsförslaget uppställde visserligen ganska omständliga skyddsföreskrifter för den tillåtna användningen av blyvitt och därmed likställda produkter. Dessa, liksom även åläggandet att upprätta viss statistik rörande blyförgiftningsfall bland måleriarbetare, syntes emellertid, oavsett att de från skyddssynpunkt ej kunde frånkännas berättigande, med hänsyn till den obetydliga användningen inom Sverige av hithörande färgämnen icke gärna kunna giva anledning till några mera betungande olägenheter. Enligt utskottets mening syntes alltså Sverige böra biträda ifrågavarande konvention.

På nu angivna skäl föreslog andra lagutskottet, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t meddela, att riksdagen för sin del icke haft något att erinra mot departementschefens hemställan beträffande omförmälda konventionsförslag. Detta utskottets förslag bifölls av riksdagen.

Vid anmälan av riksdagens skrivelse i ärendet den 12 oktober 1923 förordnade därefter Kungl. Maj:t, att konventionsförslaget skulle för Sveriges del biträdas. Ratifikation skedde därpå den 26 oktober 1923.

Samtidigt med fattandet av beslutet om ratifikation uppdrog Kungl. Maj:t åt socialstyrelsen att i samråd med medicinalstyrelsen verkställa utredning om och senast den 15 december 1923 inkomma med förslag till de åtgärder, som för Sveriges del kunde finnas erforderliga med hänsyn till konventionen. Sedan socialstyrelsen i anledning av berörda uppdrag med en den 13 sistlidne februari inkommen skrivelse avlämnat förslag i ämnet, anhåller jag nu att få anmäla frågan om vidtagande av de åtgärder, som erfordras för konventionsbestämmelsernas genomförande för Sveriges vidkommande.

Socialstyrelsens förslag.

I sin omförmälda skrivelse har socialstyrelsen till en början anmält, att styrelsen, då nyssberörda uppdrag icke kunde slutföras inom den fastställda tiden men vissa bestämmelser i konventionen skulle träda i tillämpning redan med den 1 januari 1924, den 20 december 1923 utsänt en cirkulärskrivelse till yrkesinspektörerna med anmodan till dem, att de vid sitt arbete, i vad detta avsåge av konventionen berörda förhållanden, tills vidare och intill dess närmare föreskrifter av Kungl. Maj:t utfärdats, skulle låta sig ledas av konventionens bestämmelser. Socialstyrelsen har vidare med sin skrivelse till Kungl. Maj:t överlämnat ett i samråd med medicinalstyrelsen utarbetat och av sistnämnda styrelse biträtt förslag till kungörelse angående förbud mot användande av blyfärg vid målning m. m. Bestämmelserna i detta förslag ansluta sig i huvudsak till konventionen. Förslaget innehåller alltså, jämte definition av vad som skall förstås med blyfärg, förbud mot användande vid alla slag av yrkesmässigt målningsarbete, vid vilket blyfärg nyttjas, av kvinnliga arbetare samt av manliga arbetare under aderton år, ävensom förbud mot användande av manliga arbetare över aderton år vid invändig målning av byggnader med dylik färg, allt med de i konventionen upptagna undantagen från motsvarande förbudsbestämmelser. Ytterligare innehåller förslaget åläggande för arbetsgivarna att iakttaga de i konventionen stadgade säkerhetsföreskrifterna samt att göra anmälan om fall av blyförgiftning eller sjukdom, som kan misstänkas vara sådan förgiftning. Vidare stadgas i kungörelseförslaget, att socialstyrelsen skall i närmare angivna fall äga att hos länsstyrelsen påkalla förordnande om läkarundersökning i större eller mindre omfattning av måleriarbetarna å visst arbetsställe. Då fall av blyförgiftning konstaterats, skall undersökning kunna påkallas jämväl för utrönande av huru sjukdomen uppkommit och av de särskilda villkor för den sjukes vidare sysselsättande ävensom för verksamhetens fortsatta bedrivande, som böra föreskrivas. Slutligen innehåller kungörelseförslaget bestämmelser om gottgörelse för läkarundersökning, om utdelning av anvisningar rörande säkerhetsåtgärder, om tillsyn över efterlevnaden av kungörelsen samt om straff för överträdelse av bestämmelserna i densamma.

Departementschefen. Formen för konventionsbestämmelsernas genomförande.

Till stöd för Kungl. Maj:ts befogenhet att meddela de sålunda föreslagna bestämmelserna hava i ingressen till kungörelseförslaget åberopats vissa stadganden i lagen den 29 juni 1912 (nr 206) om arbetarskydd, nämligen 7, 17, 21 och 52 §§. Det vill emellertid förefalla, som om den Kungl. Maj:t i nämnda lagrum tillerkända befogenheten att i vissa fall utfärda kompletterande be-

stämmelser till arbetarskyddslagen icke i alla avseenden skulle äga den omfattning, som sålunda förutsatts. I vad de nu föreslagna bestämmelserna angå förbud mot eller vissa villkor för kvinnors och minderårigas användande vid målningsarbete, däri blyfärg nyttjas, torde väl dylik befogenhet hava medgivits. Men annat lärer vara förhållandet beträffande motsvarande inskränkningar i fråga om manliga arbetare över aderton år, i det att, såsom av förarbetena till arbetarskyddslagen framgår, med 7 § däri ej avsetts annat än att giva Kungl. Maj:t rätt att utfärda rent kompletterande bestämmelser till reglerna i 3—5 §§ i lagen och alltså icke att lämna Kungl. Maj:t bemyndigande att utfärda några dessa regler utvidgande, därmed likställda föreskrifter. Även i fråga om den föreslagna skyldigheten för arbetsgivare att underkasta sig och bekosta läkarundersökning av arbetare i andra fall än som stadgas i arbetarskyddslagen samt att vid straffpåföljd ställa sig vid dylik undersökning meddelade föreskrifter till efterrättelse torde det, i betraktande av den ståndpunkt, som beträffande formen för meddelande av sådana regler intagits genom arbetarskyddslagen, knappast vara riktigt, att Kungl. Maj:t i administrativ ordning meddelar bestämmelser.

På grund av vad sålunda anförts bör enligt min uppfattning större delen av de för ifrågavarande konventions sättande i kraft erforderliga bestämmelserna genomföras i den ordning, som stadgas i § 87 regeringsformen, d. v. s. genom av Kungl. Maj:t och riksdagen, efter lagrådets hörande, fattade beslut. Då det lärer vara olämpligt att dela upp föreskrifterna å ifrågavarande, strängt begränsade område i flera författningar — såsom exempelvis i en *lag*, avseende manliga arbetare över aderton år, och en *kungörelse* med därmed analoga bestämmelser beträffande manliga minderåriga samt kvinnliga arbetare — synas mig de behövliga stadgandena, även i vad desamma enligt bemyndigande i arbetarskyddslagen skulle kunna i administrativ ordning genomföras, böra föreläggas riksdagen till antagande.

Inom socialdepartementet upprättat lagförslag.

I överensstämmelse med den nu uttalade uppfattningen har jag låtit inom socialdepartementet utarbeta förslag till lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg. Detta förslag, över vilket lagrådets yttrande sålunda torde böra inhämtas, innefattar väsentligen de föreskrifter, som av socialstyrelsen upptagits i dess omförmälda förslag till kungörelse. Förbudet mot användande av blyfärg har alltså i huvudsak samma omfattning som i konventionsbestämmelserna. Den enda inskränkning av betydelse, som därvidlag har företagits, är den, att lagförslaget begränsats till att behandla frågan ur den synpunkt, som även för konventionen torde vara den väsentliga, nämligen arbetarskyddssynpunkten. I den mån konventionsbestämmelserna kunna anses avse ett förbud ur allmänt sanitär synpunkt mot användande av blyfärg inomhus, torde de för deras genomförande möjligen erforderliga författningsändringarna böra ske genom ändring i eller tillägg till giftstadgan. Jag vill i detta sammanhang erinra om att enligt § 20 i nämnda stadga det vid utlämnande från försäljningsställe av blyfärg skall i varje fall iakttagas, att å förpackningen finnes en tydlig, i ögonen fallande och varaktig

påskrift, innehållande upplysning om att blyfärg är ett farligt gift ävensom varning mot dess användning inomhus. Såsom förut anförts, lärer för övrigt användande av blyfärg vid invändig målning av byggnader numera knappast förekomma i Sverige.

Specialmotivering.

Innehållet i det upprättade lagförslaget ansluter sig i allt väsentligt till de av statsmakterna redan godkända konventionsbestämmelserna. Av naturliga skäl hava emellertid vissa kompletterande föreskrifter varit erforderliga, såsom angående anordnande av läkarundersökningarna samt ansvar för överträdelse av stadgade föreskrifter. Så mycket som möjligt har förslaget anknutits till lagen om arbetarskydd. Beträffande de särskilda stadgandena i förslaget må anföras följande.

1 §.

Lagens tillämplighet synes uttryckligen böra inskränkas till sådana arbetsområden, som äro föremål för arbetarskyddslagens tillämpning. Stadgande i sådant avseende har intagits i 1 §. I samma paragraf hava införts bestämmelser om vad som i lagen skall förstås med blyfärg samt med arbetare och arbetsgivare. Definitionen å blyfärg ansluter sig fullständigt till konventionsförslaget. Jämte namnet »blyvitt» har intagits den kemiska beteckningen på det därmed avsedda ämnet, nämligen blykarbonat.

2 och 3 §§.

I 2 och 3 §§ hava införts själva bestämmelserna angående ifrågavarande förbud och angående de undantag därifrån, som skola vara medgivna.

4 §.

Bestämmelserna i 4 § i lagförslaget motsvara helt föreskrifterna i konventionen angående skyldighet för arbetsgivare att vidtaga särskilda skyddsåtgärder till förekommande av ohälsa bland arbetarna. Bestämmelserna äro i allmänhet av samma natur som de i 5 § i nämnda lag i motsvarande syfte stadgade reglerna. Då här ifrågavarande bestämmelser otvivelaktigt äro av sådan natur, att de inbegripas under 3 § i lagen om arbetarskydd, lärer utan särskilt stadgande länsstyrelse jämlikt 38 § i arbetarskyddslagen äga rätt att meddela förbud mot visst arbete eller begagnande av viss arbetsmetod med mindre arbetsgivaren vidtagit av länsstyrelsen angiven åtgärd i något avseende, varom förmäles i förevarande paragraf i förslaget. Vid överträdelse av dylikt förbud kommer alltså straffbestämmelsen i 45 § i arbetarskyddslagen att gälla.

5 §.

I 5 § hava intagits bestämmelser angående den förut omhandlade anmälningsskyldigheten beträffande fall av blyförgiftning hos måleriarbetare. I överensstämmelse med vad socialstyrelsen föreslagit, har anmälningsskyldigheten utsträckts till att gälla icke blott arbetsgivare utan även i statens eller kommuns tjänst anställda läkare, som vårda måleriarbetare under dylik sjukdom, detta i viss analogi med bestämmelse i 27 § i arbetarskyddslagen. Med hänsyn till i konventionen stadgad skyldighet att upprätta statistik torde anmälningarna böra ske enligt formulär. Anmälningarna hava av socialstyrelsen föreslagits skola ingå till denna styrelse i dess egenskap av yrkesinspektionens chefsmyndighet. I likhet med vad som skett i arbetarskyddslagen torde emellertid i detta sammanhang sistnämnda uttryck böra begagnas, detta särskilt med hänsyn till ett föreliggande förslag om överflyttande av befogenheten som chefsmyndighet till annat ämbetsverk.

6—8 §§. De i 6—8 §§ införda bestämmelserna angående den i konventionen stadgade läkarundersökningen hava avfattats i nära anslutning till de i 35 och följande §§ i arbetarskyddslagen meddelade föreskrifterna rörande läkarbesiktning vid arbetsställe, där minderåriga användas i sådant arbete, som angives i 15 § i lagen, det vill säga å arbetsställe, varest till arbetet användes ett visst större antal arbetare eller drivkraft av viss större omfattning. I överensstämmelse med arbetarskyddslagens bestämmelser skall alltså förordnande angående läkarundersökning meddelas av länsstyrelsen, i detta fall sedan yrkesinspektionens chefsmyndighet därom gjort framställning. Vidare skall den läkare, som verkställer undersökning, äga föreskriva särskilda villkor för att arbetare, som drabbats av blyförgiftning, i fortsättningen skall få användas i det farliga arbetet. Läkaren skall även äga förordna om sådan arbetares skiljande från dylikt arbete samt meddela särskilda regler för att sådant arbete må överhuvud vidare bedrivas å arbetsstället. Att, på sätt ämbetsverken synas hava avsett, besiktningsläkaren ej skulle äga att giva dylika föreskrifter utan blott att lämna rapport till chefsmyndigheten, som därefter skulle anbefalla yrkesinspektören att hos länsstyrelsen påkalla föreskrifternas meddelande, synes i dessa fall medföra onödig omgång och olämplig tidsutdräkt. Föreskrifterna skola emellertid, ävenledes i enlighet med arbetarskyddslagen, meddelas arbetsgivare skriftligen. Arbetsgivaren skall vidare äga påkalla prövning av meddelade föreskrifter genom yrkesinspektionens chefsmyndighet; intill dess denna myndighet annorlunda förordnar, skall arbetsgivaren dock vara skyldig att vid straffpåföljd ställa sig desamma till efterrättelse. Till verkställande av läkarundersökning bör, alltjämt i överensstämmelse med reglerna i arbetarskyddslagen, förordnas legitimerad läkare, som icke har anställning hos arbetsgivaren, och det skall åligga besiktningsläkaren att i god tid före undersökningen underrätta arbetsgivaren om tiden därför. Arbetsgivaren eller hans ställföreträdare å arbetsstället skall hava att föranstalta om att för besiktningen lämplig lokal finnes att tillgå. Närmare bestämmelser angående läkarundersökning skola, i den mån sådana anses erforderliga, kunna meddelas av Kungl. Maj:t. På Kungl. Maj:t skall även ankomma att fastställa taxa å gottgörelse för ifrågavarande läkarundersökning. I överensstämmelse med arbetarskyddslagen synes slutligen böra gälla, att gottgörelsen skall, i vad den avser resekostnad, bestridas av statsmedel men i övrigt åvila arbetsgivaren.

9 §. 9 § innehåller föreskrift om att tillsynen över efterlevnaden av den ifrågasatta lagen skall, under överinseende och ledning av yrkesinspektionens chefsmyndighet, utövas av yrkesinspektionens befattningshavare. Vid tillsynen torde arbetarskyddslagen böra i tillämpliga delar gälla. Särskilt stadgande, i motsvarighet till 29 § i arbetarskyddslagen, om rätt för inspektörer till tillträde till arbetsplatser lärer icke vara erforderligt.

10—12 §§. 10—12 §§ i förslaget innehålla bestämmelser angående straff för överträdelse av bestämmelserna i detsamma samt angående laga domstol m. m. Bestämmelserna hava avfattats i överensstämmelse med arbetarskyddslagens motsvarande regler, och någon närmare redogörelse för dem torde således icke behöva här lämnas.

I 13 § har intagits en mot 51 § i arbetarskyddslagen svarande bestämmelse angående formen för överklagande av länsstyrelses och yrkesinspektionens chefsmyndighets beslut i frågor, varom förmäles i lagförslaget. 13 §.

14 § innehåller motsvarigheten till den i arbetarskyddslagen intagna bestämmelsen om att beträffande arbete, som bedrives av staten eller kommun, vad i lagen är stadgat om arbetsgivare i stället skall gälla arbetsföreståndaren. 14 §.

Den ifrågasatta lagen torde lämpligen kunna träda i kraft den 1 juli 1926. Någon övergångsbestämmelse synes icke vara erforderlig. Ikraftträdande.

Föredraganden uppläser härefter det inom socialdepartementet upprättade förslaget till lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg, av den lydelse, bilaga A vid detta protokoll utvisar, och hemställer, att för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler lagrådets utlåtande över förslaget måtte genom utdrag av protokollet inhämtas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall.

Ur protokollet:

Torsten Wolff.

Bilaga A.

Förslag
till
lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Denna lag äger tillämpning å allt målningsarbete, som icke är undantaget från tillämpningen av lagen den 29 juni 1912 (nr 206) om arbetarskydd.

Med blyfärg förstås i denna lag blykarbonat (blyvitt) och blysulfat ävensom annat färgämne, vari blykarbonat eller blysulfat ingår.

I fråga om vilka personer, som enligt denna lag äro att anse såsom arbetare och arbetsgivare, gäller vad som finnes stadgat i 2 § i lagen om arbetarskydd.

2 §.

Manlig arbetare under aderton år eller kvinnlig arbetare må ej användas till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg.

Till arbete, som avser målning invändigt av byggnader och varvid nyttjas blyfärg, i vilken blykarbonat eller blysulfat ingår i sådan myckenhet, att färgen innehåller mera än 2 procent bly, må icke heller användas manlig arbetare, som fyllt aderton år; dock skall detta förbud icke gälla beträffande dekorationsmålning eller målningsarbete, som består i uppdragande av fina linjer eller konturer.

3 §.

Yrkesinspektionens chefsmyndighet äger, efter hörande av vederbörande organisationer av arbetsgivare och arbetare, medgiva, att utan hinder av vad i 2 § första stycket sägs manlig arbetare under aderton år må, då så erfordras för hans yrkesutbildning, användas till målningsarbete, dock endast där arbetet är av sådan beskaffenhet, att jämlikt denna lag manlig arbetare, som uppnått nämnda ålder, må användas därtill.

I fråga om målningsarbete i byggnad, hörande till järnvägsstation eller industriell anläggning, må, efter hörande av vederbörande organisationer av arbetsgivare och arbetare, yrkesinspektionens chefsmyndighet, då så prövas nödigt, medgiva undantag från det i 2 § andra stycket stadgade förbud.

4 §.

Då blyfärg nyttjas vid målningsarbete, åligger det arbetsgivaren att, till förekommande av ohälsa i följd av arbetet, utöver vad i 5 § i lagen om arbetarskydd sägs, särskilt tillse:

a) att färgämnet endast i form av pasta (kitt) eller färdigberedd färg handhaves av arbetarna;

b) att vid färgens anbringande medelst sprutning ävensom vid torrslipning eller torrskrapning därav åtgärder till förebyggande av förgiftning äro, i den mån sådant är möjligt, vidtagna;

c) att såväl under det arbetet pågår som efter dess slut tvättanordningar, som kunna anses tillfredsställande, finnas tillgängliga för arbetarna;

d) att arbetarna under hela den tid, då arbetet pågår, bära särskilda arbetskläder; samt

e) att nödiga åtgärder äro vidtagna till förhindrande av att arbetarnas under arbetet avlagda kläder förorenas av färg.

Av yrkesinspektionens chefsmyndighet fastställda anvisningar till undvikande av ohälsa som följd av blyfärgs nyttjande vid målningsarbete skola genom arbetsgivarens försorg tilldelas varje arbetare, som av honom sysselsättes med arbete, vid vilket dylik färg nyttjas.

5 §.

Insjuknar måleriarbetare i blyförgiftning eller i sjukdom, som kan misstänkas vara sådan förgiftning, åligger det arbetsgivaren att, så snart han erhållit kännedom om sjukdomsfallet, därom göra skriftlig anmälan till yrkesinspektionens chefsmyndighet. Enahanda anmälningsskyldighet åligger i statens eller kommuns tjänst anställd läkare, som vårdar måleriarbetare under sjukdom, varom nu är sagt.

Anmälan, som avses i nästföregående stycke, skall göras enligt formulär, vilket fastställes av yrkesinspektionens chefsmyndighet efter samråd med medicinalstyrelsen.

6 §.

Då anmälan, varom i 5 § sägs, blivit gjord, så ock eljest, där så finnes nödigt, äger yrkesinspektionens chefsmyndighet hos vederbörande länsstyrelse göra framställning om läkarundersökning av alla eller en del av måleriarbetarna å visst arbetsställe eller hos viss arbetsgivare.

Har sådan framställning skett, skall länsstyrelsen skyndsamt i enlighet därmed förordna om läkarundersökning.

7 §.

Läkare, som verkställer undersökning, varom i 6 § sägs, äger därvid ej mindre föreskriva särskilda villkor för att arbetare, vilken drabbats av blyförgiftning, må användas i arbete, varvid blyfärg nyttjas, eller förordna om hans skiljande från sådant arbete än även meddela särskilda regler för dylikt arbetes fortsatta bedrivande å arbetsstället. Angående sålunda meddelade föreskrifter skall skriftligt meddelande tillställas arbetsgivaren.

Arbetsgivare äger påkalla yrkesinspektionens chefsmyndighets prövning av dylik föreskrifts befogenhet men är, intill dess annorlunda kan varda av nämnda myndighet förordnat, skyldig att ställa sig föreskriften till efterrättelse. Ändras eller upphäves föreskriften, skall genom chefsmyndighetens försorg skriftligt meddelande därom tillställas arbetsgivaren.

Över verkställd undersökning skall läkare avgiva rapport till yrkesinspektionens chefsmyndighet.

8 §.

I fråga om vilka läkare, som må förordnas till förrättande av undersökning, som i denna lag avses, ävensom beträffande verkställandet av dylik under-

sökning och om gottgörelse därför skall i tillämpliga delar gälla vad som rörande läkarbesiktning är stadgat i 35, 36 och 40 §§ i lagen om arbetarskydd.

9 §.

Tillsyn å efterlevnaden av denna lag utövas, under överinseende och ledning av yrkesinspektionens chefsmyndighet, av yrkesinspektionens befattningshavare; och skall därvid i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad som finnes stadgat rörande tillsyn å efterlevnaden av lagen om arbetarskydd.

10 §.

Bryter arbetsgivare mot förbud, som stadgats i 2 §, straffes med böter från och med tio till och med femhundra kronor. Var arbetaren, som användes till ifrågavarande arbete, under aderton år och har förseelsen skett med hans faders eller målsmans vetskap och vilja, vare jämväl fadern eller målsmannen förfallen till böter från och med fem till och med tjugu kronor.

Lag samma vare, där arbetsgivare underlåter att ställa sig till efterrättelse föreskrift, som meddelats med stöd av 7 §.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, varom i denna paragraf förmäles, fortsätter samma förseelse, skall, när han varder därtill lagligen förvunnen, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till de böter, som äro bestämda för sådan förseelse.

11 §.

För underlåtenhet att ställa sig till efterrättelse vad i 5 § föreskrives straffes arbetsgivare med böter från och med fem till och med tvåhundra kronor.

Lag samma vare, där arbetsgivare eller hans ställföreträdare bryter mot någon på grund av stadgandet i 8 § gällande bestämmelse.

12 §.

Förseelse, varom i denna lag förmäles, skall åtalas vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

13 §.

Över beslut av yrkesinspektionens chefsmyndighet eller länsstyrelse i fråga, varom förmäles i denna lag, må klagan föras hos Konungen i vederbörande statsdepartement inom tid, som för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut är bestämd.

14 §.

Beträffande målningsarbete, som bedrives av staten eller kommun, skall vad i denna lag är stadgat om arbetsgivare gälla arbetsföreståndaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1926.

Bilaga B.

Konvention

angående användandet av blyvitt vid målning.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående förbud mot användande av blyvitt vid målning, vilken fråga är upptagen såsom sjätte punkt på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Varje medlem av den internationella arbetsorganisationen, vilken ratificerar denna konvention, förbinder sig, under förbehåll för de undantag, som angivas i § 2, att förbjuda användande av blyvitt, blysulfat och alla produkter, innehållande dessa färgämnen, vid invändig målning av byggnader. Från nu angivna förbud undantagas järnvägsstationer och industriella anläggningar, vari användandet av blyvitt, blysulfat eller produkt, innehållande sådant färgämne, av vederbörande myndighet, efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer, förklarats nödvändigt.

Användandet av vita färgämnen, innehållande högst 2 % bly, uttryckt i metalliskt bly, är dock fortfarande medgivet.

§ 2.

Bestämmelserna i § 1 skola icke äga tillämpning å dekorativ målning eller uppdragande av fina linjer eller konturer.

Varje regering skall bestämma gränserna mellan olika slag av målning samt med hänsyn till dem, i enlighet med bestämmelserna i §§ 5, 6 och 7 av denna konvention, meddela föreskrifter rörande användandet av blyvitt, blysulfat och alla slag av produkter, innehållande sådant färgämne.

§ 3.

Det är förbjudet att använda ynglingar under aderton år eller kvinnor till yrkesmässigt målningsarbete, som medför användandet av blyvitt, blysulfat eller produkt, innehållande sådant färgämne.

Vederbörande myndigheter äga att efter samråd med arbetsgivar- och arbetarorganisationerna medgiva, att målarlärlingar för sin yrkesutbildning användas till arbeten, som äro förbjudna i nästföregående stycke.

§ 4.

De i §§ 1 och 3 angivna förbud träda i kraft sex år efter dagen för avslutandet av den internationella arbetskonferensens tredje sammanträde.

§ 5.

Varje medlem av den internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att på grundval av nedan angivna principer meddela föreskrifter rörande användandet av blyvitt, blysulfat och alla slag av produkter, innehållande dylikt färgämne, i arbeten, beträffande vilka sådant användande icke är förbjudet.

I. a) Blyvitt, blysulfat eller produkter, innehållande sådant färgämne, få vid målningsarbete endast handhavas i form av pasta eller färdigberedd färg.

b) Åtgärder skola vidtagas till undvikande av den fara, som uppstår vid färgens anbringande medelst »pulverisation».

c) Åtgärder skola vid alla tillfällen, då så är möjligt, vidtagas till undvikande av den fara, som förorsakas av damm, alstrat genom torrslipning eller -skrapning.

II. a) Anordningar skola vara vidtagna, som för måleriarbetarna möjliggöra att under arbetets gång och efter dess slut vidtaga alla nödvändiga renlighetsåtgärder.

b) Särskilda arbetskläder skola av måleriarbetarna bäras under hela den tid, arbetet pågår.

c) Lämpliga anordningar skola vidtagas till undvikande, att de kläder, som äro avlagda under arbetet, förorenas med ämnen, använda för målningen.

III. a) Fall av blyförgiftning eller som misstänkas vara sådan förgiftning skola göras till föremål för anmälan och efterföljande läkarundersökning av läkare, utsedd av vederbörande myndighet.

b) Vederbörande myndighet skall äga att, när den så finner nödigt, påkalla läkarundersökning av arbetarna.

IV. a) Anvisningar angående de särskilda hygieniska försiktighetsmått, som böra iakttagas inom måleriyrket, skola utdelas bland måleriarbetarna.

§ 6.

Till tryggande av efterlevnaden av de föreskrifter, som meddelats i föregående paragrafer, skall vederbörande myndighet efter samråd med intresserade arbetsgivar- och arbetarorganisationer vidtaga alla de åtgärder, som den finner nödvändiga.

§ 7.

Rörande blyförgiftning bland måleriarbetare skall upprättas statistik:

a) beträffande sjuklighet, på grund av anmälan om och undersökning av alla förgiftningsfall,

b) beträffande dödlighet, enligt en metod, som godkänts av den officiella statistiska myndigheten i varje land.

§ 8.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 9.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 10.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 11.

Varje medlem, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 7 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 12.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 13.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 14.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions till-

lämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 15.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 26 maj 1925.

Närvarande:

justitierådet SVEDELIUS,
regeringsrådet PALMGREN,
justitierådet CHRISTIANSSON,
justitierådet HÖGSTEDT.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 8 maj 1925, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upprättat förslag till *lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av tillförordnade byråchefen för lagärenden i socialdepartementet, hovrättsassessorn Bo Hammarskjöld.

Förslaget föranledde följande yttranden.

5 §.

Lagrådet:

Den i förevarande paragraf föreskrivna anmälan om inträffade fall av blyförgiftning eller sjukdom, som kan misstänkas vara sådan förgiftning, skall jämlikt andra stycket göras enligt formulär, vilket fastställes av yrkesinspektionens chefsmyndighet efter samråd med medicinalstyrelsen. Anledningen till detta stadgande är uppenbarligen att söka däri, att ifrågavarande anmälningar skola ligga till grund för den statistik rörande blyförgiftningar, som enligt den åberopade konventionen skall upprättas. Med hänsyn till den i remissprotokollet framhållna önskvärdheten av att samtliga föreskrifter, som erfordras i anledning av konventionen, sammanföras i en författning synes visserligen intet vara att anmärka mot att i lagen intages en erinran därom, att för omförmälda anmälan bör användas visst formulär. Sammanställd med straffbestämmelsen i 11 § första stycket, torde emellertid avfattningen av ovannämnda stadgande medföra, att arbetsgivare, som vid fullgörande av sin anmälningsskyldighet icke begagnar sig av formuläret, ådrager sig straffpåföljd. Då detta synes mindre lämpligt och näppeligen torde vara avsett, hemställes, att stadgandet utbytes mot en bestämmelse av innehåll, att formulär till anmälan enligt 5 § fastställes av yrkesinspektionens chefsmyndighet efter samråd med medicinalstyrelsen.

11 §.

Lagrådet:

Av de stadganden i 35, 36 och 40 §§ i lagen om arbetarskydd, vilka enligt förslagets 8 § skola i tillämpliga delar gälla beträffande läkarundersök-

ning, som här avses, synas endast de i 36 § meddelade vara av beskaffenhet att ett brytande mot desamma kan från arbetsgivares eller hans ställföreträdares sida ifrågakomma och ansvarstalan i anledning därav mot dem göras gällande.

I sitt första stycke innehåller 36 § allenast en hänvisning till 29 § samma lag, varigenom för besiktning enligt förstnämnda paragraf läkare tillförsäkras enahanda rätt, som tillkommer vederbörande inspektionsförrättare att äga tillträde till arbetsställen och där företaga undersökningar samt att av arbetsgivare eller hans ställföreträdare på platsen erhålla erforderliga upplysningar och tillgång till vissa handlingar. Andra stycket i 36 § åter stadgar skyldighet för arbetsgivare eller hans ställföreträdare att föranstalta om att för läkarbesiktningen lämplig lokal finnes att tillgå vid arbetsstället samt att, såvitt på honom ankommer, samtliga de personer besiktningen skall avse infinna sig vid denna. För underlåtenhet att ställa sig till efterrättelse vad i 36 § andra stycket föreskrives stadgar arbetarskyddslagen i 43 § ansvar för arbetsgivaren och hans ställföreträdare, men däremot saknas i lagen ansvarsbestämmelse, hänförande sig till 36 § första stycket eller 29 §. Av förarbetena till nämnda lag framgår emellertid, att det till lagrådet remitterade förslaget upptog dylik ansvarsbestämmelse, men att denna i Kungl. Maj:ts proposition uteslöts i anledning av lagrådets erinran, att arbetsgivare eller hans ställföreträdare, som överträdde vad i 29 § stadgades om lämnande av tillträde till arbetsställe och av handräckning, därigenom gjorde sig förfallen till ansvar enligt 10 kap. 23 § strafflagen och att det syntes sakna praktisk betydelse att i vidsträcktare mån än straff sålunda ifrågakomme stadga ansvar för överträdelse av föreskrifterna i 29 §.

Då vad sålunda ansetts böra gälla inom arbetarskyddslagens område torde äga enahanda giltighet beträffande förevarande lagförslag i den del, varom nu är fråga, men den i 11 § andra stycket upptagna ansvarsbestämmelsen med den avfattning den i förslaget erhållit kunde anses äga en vidsträcktare räckvidd, hemställer lagrådet, att för vinnande av full överensstämmelse med förstnämnda lag en sådan omredigering av förslaget i denna del måtte vidtagas, att därav tydligt framgår, att här stadgat ansvar avser allenast fall, där arbetsgivaren eller hans ställföreträdare å arbetsstället åsidosätter honom jämlikt 8 § åliggande skyldighet att ställa sig till efterrättelse vad i 36 § andra stycket i lagen om arbetarskydd finnes för där avsett fall stadgat.

Ur protokollet:

A. V. Stenkula.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 december 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Möller, anmäler lagrådets den 26 maj 1925 avgivna utlåtande över det den 8 maj 1925 till lagrådet remitterade förslaget till *lag angående förbud i vissa fall mot arbetares användande till målningsarbete, vid vilket nyttjas blyfärg*, samt anför:

Lagrådet har lämnat ifrågavarande lagförslag utan annan anmärkning än att lagrådet hemställt, dels att stadgandet i andra stycket av 5 § i förslaget måtte utbytas mot en bestämmelse av innehåll att formulär till anmälan enligt nämnda paragraf skulle fastställas av yrkesinspektionens chefsmyndighet efter samråd med medicinalstyrelsen, och dels att 11 § andra stycket måtte omredigeras, så att därav tydligt framginge, att det därstädes stadgade ansvaret avsåge allenast fall, där arbetsgivaren eller hans ställföreträdare å arbetsstället åsidosätter honom jämlikt 8 § i förslaget åliggande skyldighet att ställa sig till efterrättelse vad i 36 § andra stycket i lagen om arbetarskydd finnes för där avsett fall stadgat.

Lagrådets berörda yrkanden hava föranlett omredigering av förslaget i överensstämmelse med vad lagrådet hemställt. I samband med dessa ändringar hava vissa andra mindre jämkningar av rent formell natur verkställts i förslaget.

Föredraganden uppläser härefter det sålunda omarbetade förslaget samt hemställer, att detsamma måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.